

[Fuglsang.]

suverænitet med hensyn til kanalens ledelse og administration, men iøvrigt imødekom kravet om fri gennemsejling, kontrol med taksterne og, hvad også Ægypten har tilbudt, erstatning til aktionærerne efter Parisbørsens kurser.

Jeg er glad ved, at Danmarks repræsentanter fra første færd stillede sig på forhandlingens grundlag og tilstræbte en fredelig løsning. Jeg hilser forsåvidt også med glæde de sidste bestræbelser og henvisningen til FN, men på den baggrund forstår jeg faktisk ikke den tilslutning til en brugerorganisation, som der er stillet dagsordensforslag om her i dag. Er dannelsen af denne brugerorganisation, således som den er formuleret, ikke netop et forsøg på ad omveje at blande sig i Ægyptens faktisk suveræne ret med hensyn til kanalens drift og administration? Er det ikke forkert nu forud for henvisningen til sikkerhedsrådet faktisk at prøve at stille dette overfor en fuldent kendsgerning? Vil det ikke kunne virke som en hæmsko på de frie og fredelige forhandlinger?

Endelig, hvad selve brugerorganisationen angår, viser alle vore hidtidige erfaringer med hensyn til den slags, at der er så mange uoverskuelige faktorer, som gang på gang har vist sig at være en fare for hele den internationale udvikling. Mit parti kan af disse grunde ikke tilslutte sig den af de ærede medlemmer hr. Alsing Andersen, hr. Thorvil Kristensen, hr. Ole Bjørn Kraft, hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) og hr. Viggo Starcke foreslåede dagsorden, men vi vil herved stille følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen:

„Idet folketinget udtaler, at Suezspørgsmålet må løses gennem forhandling og ikke ved anvendelse af militære eller økonomiske magtmidler, kan det ikke godkende oprettelsen af en sammenlutning af brugere af Suezkanalen.

Tinget går dermed over til næste sag på dagsordenen.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen: (se ovenfor). Også dette forslag om overgang til næste sag på dagsordenen indgår nu i den fortsatte forhandling.

Viggo Starcke: Transporten til søs er meget billigere end transporten over land. Der, hvor havene snævrer sig ind, gennem Øresund, gennem Store-Bælt, gennem Gibraltarstrædet og gennem Dardanellerne, opstår der naturlige stræder, som somme-tider kan friste til misbrug. Foruden disse naturlige snævringer har menneskene kunstigt skabt kanaler, hvor handelen og skibsfarten pressede på, som f. eks. Suezkanalen, Kielerkanalen og Panamakanalen. Selve skibsfartens frihed og handelens frihed kræver i menneskehedens interesse, at der er fri adgang til både havene og kanalerne. Men der er den forskel på de naturlige snævringer og på kunstige kanaler, at f. eks. Øresund og Store-Bælt skal blot ikke tilkukkes på kunstig vis, hvorimod de kunstige kanaler altid skal undergives et teknisk tilsyn, for at man kan holde dem åbne.

Hele baggrunden for Suezkanalens skabelse var jo denne, at der var et behov for handelen på begge sider af kanalen, både på den europæiske og på den asiatiske og afrikanske side. Kanalen kom tilfældigvis til at gå igennem ægyptisk territorium, men på et tidspunkt, da Ægypten var under tyrkisk overherredømme, og på et tidspunkt, hvor Ægypten aldrig nogensinde selv ville have kunnet bygge denne kanal. Den er bygget med international støtte, og den er bygget i international interesse og ikke først og fremmest for Ægyptens skyld.

Alle de problemer, de tidligere ærede ordførere har været inde på, åbningen af kanalen i 1869 og Konstantinopelkonventionen i 1888, eventuelt også den engelske besættelse af Ægypten i 1882, alt det er jo historie og berører forsåvidt ikke problemerne, som de foreligger i dag. Og dog gør de det, fordi det er på den baggrund, den nuværende situation har udviklet sig. Det, vi står overfor, er problemet om, hvorvidt Suezkanalen skal nationaliseres og være undergivet ægyptisk herredømme og ægyptisk vilkårlighed, eller om den internationale status, som var sikret i Konstantinopelkonventionen af 1888, skal bibeholdes, udvikles, eller om kanalen eventuelt skal lægges ind under et særligt organ eller De Forenede Nationer.

I 1954 blev der truffet en aftale mellem England og Ægypten under stærkt pres fra De Forenede Stater om, at England